

Выходитъ за Львовъ ще Вторника, Четверга и Суботы (кромъ русскихъ снятъ) о 5-й год. поп. Литер додатка „Библиотека найзнат. повѣстей“ выходить по 2 печат аркушъ кожного 15-го и послѣднаго для кожного мѣсяца. Редакція „Адміністрація подъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи засвѣтаются лишь на попередніе застегненіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣлья однога строчки печатно, въ рубр. „Надбсланіе“ по 20 кр. а. в. Рекламації неопечатаній вѣлья бѣла порта.

Предплату и ксерократы принимаютъ: У Львовъ Адміністрація „Дѣла“, У Вѣдни Назаренстайн & Vogler, Wallischstrasse 10; M. Duke, Kleingasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungenstrasse 4. Въ Франкфуртѣ М. Назаренстайн & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Началъ. Въ Ресії Редакція „Кіевскій Старина“ въ Кіевѣ, поштові уряди и „Газета Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская ул. д. Ралль 9.

ДѢЛО

Съ днемъ 1 (13) цвѣтня зачинается II. четверть-рѣкъ сегорбчного выдавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнат. повѣстей“. Просимо о выровнаніе залегостей и скорѣе отновленіе предплаты.

Новоприступающій П. Т. Предплатники „Библиотеки найзнат. повѣстей“ одержать за доплату 1 зр. початокъ повѣстіи Додета „Набобъ“ (17 аркушъ).

На слѣдующій четверть-рѣкъ будемо высыпать лише тѣмъ П. Т. Предплатникамъ, которымъ предплата ще не скобичилась.

Депутація „Народной Рады“
у Е. Е. намѣстника п. Залесского.

Вчера о годинѣ 1 зъ полуночи явилася у Е. Екцц. намѣстника п. Залесского депутація зъ Выдѣлу „Народной Рады“, зложенна зъ дра Олександра Огоновскаго, посла Юл. Романчука и редактора „Дѣла“ Ив. Белая, въ справѣ перепонѣ зъ стороны властей политичныхъ, які стрѣчають наші читальни и приватнія касы позычкові при своємъ заснованію. Речи-коміт депутації бувъ голова „Народной Рады“, д-ръ Ол. Огоновскій. Въ довѣшой прекрасній промовѣ русской кинувъ днъ напередъ поглядъ на сумій наші просвѣтіи и економічній отпосыпніи въ краю; дальне представиши, якъ рускіи патріоты бѣтъ довѣшого уже часу стараются подносити свѣтъ паробѣ черезъ засновуваніе читальни, якъ тіи читальни дѣлають съ величимъ хбсномъ для просвѣтіи и економічнаго здвигненія народу, а то очевидно выходить въ користь краю и державы; наконецъ звернувшись до обширнаго представлена и схарактеризованія тыхъ фактѣвъ, які въ остатніхъ часахъ мусѣли справедливо занепоконти рускіи патріотѣвъ, а именно: заборона уконституованія читальни въ Березовицѣ малдѣй, пов. скалатскаго; заборона читальни въ два мѣсяцѣ по внесенію статута въ Соколовѣ, пов. бучацкаго; поступованіе комісара золочевскаго староста п. Словицкого при заснованію читальни въ Винникахъ подъ Жовкою, и др. „Забороняются читальни“ — говориши д-ръ Огоновскій, — зъ тихъ мотивовъ, якіхъ мы, опирающіеся на законѣ о товариствахъ зъ 1867 р., зрозуміти не можемо. Що пайголовійши, забороняются читальни на той подставѣ, що знаходяться члены-основателі — пеписменній. Таї перешкода не дається пѣчимъ умотивувати зъ тексту закона, а тѣмъ бѣлье зъ призначенія читальни. А вже способъ, въ якій комісар п. Словицкій, при помочи жандармовъ, конституувавъ, чи „пісменній“ основателі читальни въ Юзьковицахъ, есть тажкимъ нарушењемъ конституційныхъ правъ, и есть въ силѣ застрашувати селянъ бѣтъ засновуванія читальни, на чомъ потерпѣли-бѣ шкоду не толькъ рускіи народъ, але и край, и держава. Можна догадувати, що мѣжъ причинами пеписменній, ставленыхъ розвою рускіи товариства, есть и то, що референт справъ товариства не знає руского языка и письма, — звертаєсь отже съ просьбою, щобъ для справъ товариства рускіи признаено урядника, знаючого языкъ и письмо рускіи. Ми, представитель „Народной Рады“, въ імені галицко-рускаго народу, звертаємося до В. Екцеленши, якій репрезентанта власти державної, що має стояти на сторожі правъ конституційныхъ, и представляючи Вамъ на разъ тій кривди руского народу, просимо о охорону розвою нашихъ товариствъ мѣжъ народовъ, котрій мають високу задачу: здвигати народъ морально и матеріально.“ По своїй промовѣ, д-ръ Олександръ Огоновскій вручивъ п. намѣстникови пропамітне письмо бѣтъ Выдѣлу „Народной Рады“ съ подробнімъ описомъ наведеныхъ и схарактеризованихъ въ устій промовѣ фактѣвъ.

П. намѣстникъ въ свой отповѣди звернувшись насампередъ до справы касы позычко-

вой въ Винникахъ. На подставѣ актівъ сконституувавъ, що спрѣдвѣ статуты касы були намѣстництву три разы предкладаній и все мimo доповиненъ откиненій, але копець-кѣщемъ тутъ ишло бѣлье о рѣчѣ принципіальну: чи приватнія касы позычкові можуть засновуватися на подставѣ закона зъ 1867 р., чи лише на подставѣ закона зъ р. 1873. Коли рекурсъ сені громады буде переведеный черезъ висшій інстанцію, то рѣшеніе его станеся нормою для намѣстництва.

Дотичнно читальнен заявивъ п. намѣстникъ, що коли толькъ довѣдався про статью въ тѣмъ предметѣ помѣщену въ „Дѣлѣ“, сейчасъ казавъ собѣ здати о тѣмъ справу, и признає, що коли-бѣ спрѣдвѣ сконституовано, що п. Словицкій такъ собѣ поступивъ въ Юзьковицахъ, які се було подане въ часописахъ, то таке поступованье есть вепривильне. Релациія урядової одинакожъ въ тѣмъ предметѣ п. намѣстникъ ще не одержавъ. Дальне заявивъ п. намѣстникъ що-до читальнен въ загалѣ, що рускіи читальнен въ краю есть даже богато, бо ажъ 400, а колька розвязаныхъ або забороненыхъ — то маленький процентъ, и розвязанье ихъ або заборона наступили зъ крайної потреби. Такъ и пр. заборонено основанье читальнен въ Жабю зъ причини, що туда сягнула рука звѣстної въ Коссбѣщинѣ пари соціалістовъ, одиночокъ въ своємъ родѣ на цѣлій край. Заборонено заснованье читальнен мѣщанської въ Калуші, бо тій самій, що були членами розвязаної читальнен, підписанися на новомъ статутѣ, а въ давній читальнен були піятики, бурди, и читальнен бавилася въ політиції, въ єї льокали було зображене передвиборче. Тутъ замѣтили члены депутації, що законъ не предвиджує тиї перепони, а вже и трибуналъ державный рѣшивъ въ тѣмъ взглядѣ (24 жовтня 1873, ч. 104), тѣмъ бѣлье, що власти мають право нове товариство кожденіи хвилѣ, коли переступить статуты, зновъ розвязати. П. Романчукъ кромъ того завѣривъ ще п. намѣстника, що після своихъ найлучшихъ інформацій съвѣтно може сказати, що „піятики и бурди“ въ читальнен калуській не було, а есть се толькъ мистификація. Панъ намѣстникъ заявивъ, що бѣтъ опираєшь на реліїчнихъ урядовихъ. Що-до читальнен въ Соколовѣ, тамъ заборонено єї основанье спрѣдвѣ зъ той причини, що основателъ були пеписменній и выперлисѧ своихъ підписівъ. (Въ рескрипти бучацкого староста есть спрѣдвѣ зъ той причини, що основателъ, кроме одного, не уміють читати и писати; о тѣмъ, що вишили підписівъ, нема въ рескрипти и згадки. — Ред.) Въ законѣ, правда, нема постанови въ тѣмъ дѣлѣ, що основателъ читальнен мусить бути пісменній, але властъ політична, бачучи на організацію рускіи читальнен безперечно „зъ горы“, бо и всѣ статуты мають одну и ту же саму форму, мусить звертати бачнѣсть на цѣлій тую роботу и въ даному случаю взяти въ рахунокъ и свою „рѣчь довѣрія чи недовѣрія“. Тутъ п. намѣстникъ на одибній яркому примѣрѣ звѣстъ выразно натякнувъ на стремленія нашихъ „объединителівъ“ взыскувати читальнен для своихъ тенденцій. Члены депутації завѣрили п. намѣстника, що всѣ патріоты рускіи, заклашаючи и ведучи читальнен, руководятися єдинно добромъ народу, котре лежить и въ интересѣ державы, и зовсімъ далекій суть бѣтъ якихъ-небудь незаконныхъ змагань и впливовъ на читальнен, — длитого-жъ то и съ чистою со-вѣстю домагаються законної охорони и помочи розвою читальнен. П. намѣстникъ зновъ зъ своєї сторони запевивъ депутацію, що бѣтъ інституції читальнен зовсімъ не бувъ и не есть противній, що кождѹ заквѣстіоновану справу читальнен самъ буде розслѣдувати, и будьте, панове, спокійній, що на тѣмъ полі

Депутація пробула у п. намѣстника въ живой, такъ сказати-бѣ, конференції цѣлу годину.

Замѣты на уваги Поляка.

I.

Зъ причини внесенія пос. Романчука икійсъ „Gente Ruthenus, natione Poloniz“ присланъ менѣ брошурку друковану въ Краковѣ, п. ваг. „Uwagi o jazyku i alfabece pism russiiskich w ziemi halickiej“. Уваги та суть:

A) Въ соймѣ говорено о всѣмъ, толькъ не о найажнійшомъ: о языцѣ и алфавітѣ. Не хотіть вѣрити, що бѣтъ алфавітъ залежить будучнѣсть мільоновъ; не чують, що гражданка — то вѣчній предѣлъ літавскими провінціїми въ західній Польщѣ и Європѣ; що гражданка провадитъ просто до Москви; що она противна натурѣ языка руского...

B) Нема що говорити о згодѣ, бо свардъ не було. Батьки наші жили въ найпопнійшій згодѣ що-до релігії и языка. Домовихъ вийти настъ якъ не було.

B) Була вгода, що шановано повѣтчу (wieczysta) унію и всѣ творили одинъ народъ. Русини суть толькъ другою галузю одного і того-же дерева славянсько-польського, що бѣтъ вѣківъ вливали въ одній народъ польський.

G) Нинѣ кидають виразами: „унію Люблинська унія; ви вже нема; она вже не существує“... Зривають повѣтчу унію Люблинську... и т. д.

О тихъ и подбінъхъ рѣчахъ не годиться-бѣи говорити, що Поляка переконати не можна, бѣтъ того не хоче; бѣтъ замовки нинѣ а завтра розпочинає да оаро, особливо тамъ, де гадає, що не знайде належкоти отправи. Але що подбінъ твердженія не перестали повторятися настави въ Соймѣ, тожъ годѣють мічтати. На повышій твердженія не радѣ и язгато слівъ тратти, — обмежується лише на деякі замѣти. Мѣнѣ ходить бѣлье зъ т. в. „повѣтчу унію“ = унію Люблинську: чи она унія, або якъ хотіть вмовляти, чи она ще й нинѣ Русинівъ обовнава. О тѣмъ поговоримо обширнійше.

Do A). Вѣдомо, що гражданка, грекій образъ и календарь — то перешкода до вливання Русинівъ ст. Полками, и дялого тій неустаннії атаки на нихъ. Але щобъ гражданка була противна натурѣ мовы мало-рускій, о тѣмъ я на мої старі лѣта першій разъ чуя, а въ сороки и колька лѣтній практикъ я сего не довѣдчавъ. Кирилица винайдена власне для вливання славянськихъ языковъ, а гражданка не есть вѣчнѣсть іншими, якъ заокругленою кирилицею. Коли-бѣ гражданка не бѣвала духови языкъ мало-рускій, то алфавітъ латинський для него цѣлкомъ несподобній.

Русини радѣ заховати свою обтрублість народу якъ бѣтъ народності російскої, та въ польської, а коли-бѣ для Русинівъ не позволяє заснованіи въ градахъ, то алфавітъ латинський далеко скоріше заведе до вузиткого Кракова, въ кождомъ разѣ до заглады мало-рускій народності.

Русини радѣ заховати свою обтрублість народу якъ бѣтъ народності російскої, та въ польської, а коли-бѣ для Русинівъ не позволяє заснованіи въ градахъ, то алфавітъ латинський далеко скоріше заведе до вузиткого Кракова, въ кождомъ разѣ до заглады мало-рускій народності.

Русини радѣ заховати свою обтрублість народу якъ бѣтъ народності російскої, та въ польської, а коли-бѣ для Русинівъ не позволяє заснованіи въ градахъ, то алфавітъ латинський далеко скоріше заведе до вузиткого Кракова, въ кождомъ разѣ до заглады мало-рускій народності.

Русини радѣ заховати свою обтрублість народу якъ бѣтъ народності російскої, та въ польської, а коли-бѣ для Русинівъ не позволяє заснованіи въ градахъ, то алфавітъ латинський далеко скоріше заведе до вузиткого Кракова, въ кождомъ разѣ до заглады мало-рускій народності.

Русини радѣ заховати свою обтрублість народу якъ бѣтъ народності російскої, та въ польської, а коли-бѣ для Русинівъ не позволяє заснованіи въ градахъ, то алфавітъ латинський далеко скоріше заведе до вузиткого Кракова, въ кождомъ разѣ до заглады мало-рускій народності.

Русини радѣ заховати свою обтрублість народу якъ бѣтъ народності російскої, та въ польської, а коли-бѣ для Русинівъ не позволяє заснованіи въ градахъ, то алфавітъ латинський далеко скоріше заведе до вузиткого Кракова, въ кождомъ разѣ до заглады мало-рускій народності.

Русини радѣ заховати свою обтрублість народу якъ бѣтъ народності російскої, та въ польської, а коли-бѣ для Русинівъ не позволяє заснованіи въ градахъ, то алфавітъ латинський далеко скоріше заведе до вузиткого Кракова, въ кождомъ разѣ до заглады мало-рускій народності.

Русини радѣ заховати свою обтрублість народу якъ бѣтъ народності російскої, та въ польської, а коли-бѣ для Русинівъ не позволяє заснованіи въ градахъ, то алфавітъ латинський далеко скоріше заведе до вузиткого Кракова, въ кождомъ разѣ до заглады мало-рускій народності.

Русини радѣ заховати свою обтрублість народу якъ бѣтъ народності російскої, та въ польської, а коли-бѣ для Русинівъ не позволяє заснованіи въ градахъ, то алфавітъ латинський далеко скоріше заведе до вузиткого Кракова, въ кождомъ разѣ до заглады мало-рускій народності.

Русини радѣ заховати свою обтрублість народу якъ бѣтъ народності російскої, та въ польської, а коли-бѣ для Русинівъ не позволяє заснованіи въ градахъ, то алфавітъ латинський далеко скоріше заведе до вузиткого Кракова, въ кождомъ разѣ до заглады мало-рускій народності.

Русини радѣ заховати свою обтрублість народу якъ бѣтъ народності російскої, та въ польської, а коли-бѣ для Русинівъ не позволяє заснованіи въ градахъ, то алфавітъ латинський далеко скоріше заведе до вузиткого Кракова, въ кождомъ разѣ до заглады мало-рускій народності.

Русини радѣ заховати свою обтрублість народу якъ бѣтъ народності російскої, та въ польської, а коли-бѣ для Русинівъ не поз

нѣгде. Для наочного провѣрена стану рѣчей
щобъ мати подотаву до одноцѣльности въ даль-
шихъ разпорядженіяхъ, якій показались бы потрѣб-
ными, выслало намѣстництво въ заходніи повѣты
де появились тѣ тревожніи вѣсти, вышаго уряд-
ника съ отповѣдными припорученіями. Делегатъ
намѣстництва объѣхавъ уже повѣты Грибовскій
и Горлицкій, и переовѣдчився, що въ першомъ
повѣтѣ вѣсти тѣ вже загули, а въ другомъ, де
якъ делегатъ намѣстництва пропрѣзъ, дѣйстїе
найчудачнѣйшия носили слухи, народъ, отшовѣд-
но поученый, заявивъ самъ, що слухамъ тымъ не
вѣрить и уважає ихъ вѣсенѣтнициами. Делегатъ
обѣздитъ теперь другой судный повѣтъ. Не мож-
на сумнѣваться, що здоровый разумъ селянъ по-
реможе ихъ легковѣрность и спонукае до отя-
мленія."

"Dziennik Pol." зъ 14 цвѣтня с. р. подає въ тѣмъ предметъ дейкій точнѣйшій вѣсти, именно что судъ въ Пильзенѣ выдавъ уже заоудъ на личности, разсѣвавшій небылицѣ о повстанцахъ послѣднѣхъ минувшой осени, и шѣстьохъ людей, которыхъ повторюванье сихъ вѣстей доказано, покаравъ 4-дневнымъ арештомъ, бо вышоши кары за то нема. Але се доперва половина справы, бо окремо ведеоя въ тѣмъ судъ слѣдство противъ виновниковъ и участниковъ збройного збѣговища, яке на вѣсть о повстанцахъ повстало въ Любчи и Любецкой Воли. Такожъ и въ повѣтѣ Тарнобжескомъ (надъ Вислою) покарано кольпортеровъ алярмующихъ вѣстей. Тамъ, невдовзѣ по звѣстной справѣ любецкой, голошено про одного спокойнаго обывателя сельскаго, будь-то онъ организуетъ збройне повстанье и зголошуючимъ-ся охотникамъ платитъ значнѣйшій квоты. И въ судѣ Ценжковицкомъ, въ повѣтѣ Грабовскомъ, ведеся слѣдство, де вже послѣдними часами отжила вѣсть о окончаніи повстаню. Въ трехъ селахъ того повѣта стали собѣ люде розказувати, що по дворахъ паны громадятъ оружѣ, щобы въ часѣ схваты Великодніхъ напасті на села и отплатити селянамъ за 1846 рокъ. Таїа вѣсть есть о столько бѣльше небезпечною отъ давнѣйшихъ, що назначує близькій речинецъ повстаня и назначує цѣль дуже дразливу для темныхъ масъ сельскаго народу. На щастье, якъ давнѣйше такъ и теперь власть повѣтова выловила тую отрашну мару таки на самомъ вступѣ до повѣта и не дала її розширитись. Скоре слѣдство адміністративне дооставило судови въ Ценжковицяхъ матеріаль до процесу карного противъ шести виновниківъ.

„Czas” посвячас той немилой для „ерархії сполечності” справѣ вступну статтю и каже: „Зъ помежи всѣхъ донесень, що доходитъ нась зъ рѣзныхъ отьронъ, заслугують на увагу и вы- слѣдженіе тѣ, що говорять о появленю межи на- родомъ незнакомыхъ людей. Тамъ бачено якогось молодого хлопця, который до селянъ, зобраныхъ передъ коршмою по богоолуженю, державъ рѣчъ, будто въ сѣмъ роцѣ постигне ихъ отрашне якесь нещастье, и кликавъ неначе пророкъ коло Нини- вы: „Стережтсѧ людей!“ — але не заохочувавъ, якъ таїтой, до покаяння, лишь грозивъ и стра- шивъ. Деяніде вештався якійсь чужій чоловѣкъ, перебраний за селянина и пророчивъ по апока- ліптичному, але вже выражено означувавъ речинець того нещастя и катастрофы на рѣкъ, коли Ве- ликдень припадає на день св. Марка. Хто сихъ людей висылає, чия рука тутъ застѣває? Чи се галузь анархичного движеня, котре хоче пору- шити пытанье аграріїне? чи що другого входить въ то дѣло? Пропаганда та повторяєсь ѡтъ ове- ни, непоконть селянъ якимсь „новымъ повста- ньемъ“, посѣдає про-то окрімъ соціального и ха- рактеръ політичный. Емисарії тѣ славлять ѡтно- сини за Вислою, а знаючи чувства монархичнії селянъ, славлять правительство того цѣсаря, ко- трого паны собѣ не зъеднали. Всякій случай вы- зыкує та агітація, хочь бы въ найновѣйше зби- ранье подписовъ на святкованье недѣль. Всѣхт поголосокъ, який нась доходитъ, не наводимо, бо якись пересады, звичайної при такихъ нагодахъ — але все промавляє за тымъ, що жереломъ про-

паганды суть иловъро близъкій факторы до тыхъ якіи выкликали апостазію въ Галичкахъ. Только то несподѣванка, что акцію перекинено зъ всходной Галичины до заходной межи людъ мазурскіи лат. обряду."

Краковска „Reform“ зъ 14 цвѣтня с. р. констатуе, що „Слав“ напавъ на неи мокрымъ рядномъ, коли она въ осени мин. року говорилъ про рухъ мѣжъ Мазурами противъ сельской интелигенціи, а нынѣ есть фактъ, що суды нашли въ тыхъ рухахъ предметъ кары достойны. И нынѣ — какъ „Reform“ — насپѣваютъ вѣсто подобныхъ агитаціяхъ, але жерело ихъ неизѣстне. Передъ колькома днами одержали же Вѣдни, не отъ звычайного нашего кореспондента, донесенье, що „Коло польске“ дуже невдоволено въ агитації кс. Хотковскаго, забираючого подпись на петицію за святкованьемъ недѣл. Агатація та мала довести до зовсѣмъ непередвидженыхъ результатовъ межи селянами повѣтъ Тарнобжескаго. Делкі селяне удержуютъ, що

листь до паны съ кондolenцію по причинѣ стры фамилійной; другій, що панове хотятъ привернути панщину и що противъ того забираются побисы; що лишні говорять, мовъ то „молодый цѣсарь“ велитъ хлопамъ подиисуватись, щобы оттак зробити бунтъ противъ „старого цѣсаря“ и разомъ съ панами привернути панщину и т. Жады причиняютъ до ширеня найдивачнѣйшихъ поголосокъ.“ Одержавши сей листъ зъ Вѣдня — даже „Reform“ — удались мы до нашихъ прѣтельствъ въ Тарнобжескомъ повѣтѣ и зъ-оттамъ потверждено намъ всѣ тѣ даніи, та ще додано, шамъ ходить вѣсть, будто „паны хотятъ побратись на хлопахъ за 1846 рокъ“, и що требуемъ выпередити. Сумнії свѣрчъ, що царевиця

ко лѣтъ автономичнаго житя и отолько лѣтъ труду надъ просвѣтою народу, нема доини нѣякихъ плодовъ; що такій вѣти возможивъ и що розсѣвъчніихъ знаютъ зъ горы, що они пріймутся меж людомъ. Сумна рѣчь и се, що не знаемо доини дѣйстнаго жерела онхъ агитацій. Вже ман. рок згадували мы, що жерело се може легко бути з границею, тожь и теперь радимо дальше прглянутись, чи въ цѣломъ дѣль не дѣлає голови „wędgiјасу rubel“.

Остаточно звертає „Reforma“ увагу правительства на военне усposобленье Россіи, на суперечній интересы Россіи и Австріи въ Балканскомъ польоотровѣ, и думає, що коли Россіи не повелось межи Русинами найти собѣ прихильныхъ елементовъ, то она перенесла свою агитацію на Мазурщину, и т. д. “

До „Кигјег-а Лвовск-ого“ телеграфують знову зъ Вѣдня (13 цвѣтня), що до польскихъ послбвъ въ захѣднои Галичини наспѣли телеграмы о грѣзныхъ разрухахъ межи селнами. Причиною має бути ложне зрозумѣніе петиції о святкованю недѣлѣ, на котру селяни збирають подписы за намовою кс. Хотковокор. До посла Оржеховскаго (селянина выбраного Мазурами противъ воль центр. польскаго комитета выборчаго) приѣхала депутація хлоповъ и жад поясненя, на що подписоуєсь та петиція.

Всѣ донесенія дневникѣвъ польскихъ о „грбныхъ заворушенихъ селянъ“ Мазувовъ подали и до съѣсть широко вразъ съ всѣлякими до того коментарями головно въ той цѣли, щобъ сконоптувати, що на цѣлой линіи дневникарства польскаго запанувавъ якійсь незвычайный переполохъ. Що однакожъ найцѣкавѣйше, то се, що нѣ однаго польська не може знати и сказать правдвои причины руху мѣжъ Мазурами...

Рѣчь звѣстна, що межи селянами-Мазурами панує крайна темнота. Процесть Риттера доказавъ се дуже наглядно. Надъ просвѣтою Мазурѣвъ нѣхто доселъ щиро не трудився. Дальна Мазурщина — тѣснота, а зъ того невдоволеніе підъ взглядомъ экономичнымъ. Наконецъ — якъ то и самъ „Czas“ натякає — невдоволеніе зъ суспольныхъ относинъ, не съ якою краскою соціализму чи анархизму, але на стойко, на сколько людъ мазурокій нынѣ не находи случайности бодай упоминатись о свои интересахъ и высказувати свои потребы. Отъ въ Соймѣ не нынѣ анѣ одного селянина-Мазура. Мазуръ на більше довѣріе має ще до жида, наколи нѣсеній вѣсти про панщину, про месть пановъ за 18 рокъ, якъ констатує „Reforma“, пріймає отъ неї правду.

При всякой справѣ належитъ разобрать властиву причину и nearest мотивы або впульсы. Межи Мазурами видимо — запанува якесь ширше невдоволеніе, а щобъ — усунуть, темный и нѣкимъ не заступленый селяни не знае рады и длятого мотаєсь, мовь рыба неволи, тревожитоя и сподѣючись для себѣ яко ѿ ще горшого нещастя, громадится и шептобъ на ухо Богъ знає який фантастичній рѣчь. То однакожъ рѣчь цвна, що нынѣшній рухи Мазурщины не походятъ анѣ зъ вельояльності анѣ зъ посторонныхъ агитацій (wędgiјаou gubernia кардинальной причины належитъ шукати цовоюше высказанныхъ нами причинахъ. Тру просвѣтного, поправы экономичнаго быту люду реформъ освѣтственно-политичнаго треба въ захопѣ Галичинѣ, и тамъ якъ-разъ открываясь по для „Macierzy“, „кулокъ рѣльничахъ“, и т. институцій польскихъ, котрѣ замѣсть широ зве

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ

Австрійско-Угорська Монархія.

(Дебаты буджетовій вже закінчилися
принято цілій бюджетъ и уставу фінансовому.
Вчера приступила палата до нарады надъ за-
номъ о ополченю. Клюбъ австрійско-нѣмецкій
становивъ внести до сего закона колька по-
вокъ але впрочемъ постановивъ голосувати
закономъ ; такъ само и клубъ Гогенварта. Клю-
нѣмецкій (острѣшого тону) порѣшивъ однако
поставити внесенье, щобы надъ цѣлимъ закономъ

перейти до порядку дневного.

(Законъ о опустѣ податковѣ) прійде, и
доносятъ „Presse“, подъ нараду въ палатѣ
словъ ще передъ великоднными святами. Зако-
сей, на коли-бѣ его ухвалено, давъ-бы пол-
тымъ селянамъ, что потерпѣли-бы въ наслѣд-
иша же нещастя, якъ градъ, повѣнь, ого-
вѣши, комахи даютъ лишь условне право
отшкодованія. Вѣ проектѣ сего закона, котр-
остаточно и комисія пріимила, оказано имен-
що пошкодовани мають право жадати опус-
коди хвилево попали въ недостатокъ, а пра-
тельство може, але не мусить признати имъ
опустѣ.

(Царь санкционувавъ) законъ, ухваленъ
сеймомъ галицкимъ о раздѣленю громадъ Щи-
и Тивоня въ повѣтъ ярославскому и о утвер-
зъ нихъ двохъ окремыхъ громадъ, якъ також-
выключеню присѣлка Підльсье зъ громады
дведова въ повѣтъ бучацкому и о утвореню
него окремої громады.

(Открыть тунелю на залѣзници Стрѣльчевъ.) „Pol. Согг.“ доноситъ, что угорское вицерство коммуникацій назначили на день цвѣтая торжественне пробить тунелю на залѣзници Стрѣльчевъ и запросило на се торжество австрійской власти центральний для спрѣкомуникацій и намѣстника Галичины.

оногды на инспекцію мужеской и женьской се-
паріи учительской до Линцу. Вѣсть, що п. ми-
стеръ праѣде съ концемъ сего мѣсяца до Крако-
ва оттакъ и въ дальшій стороны Галичини,
що удержануєся.

Заграницій Державы

Россія. Ходять вѣсти, що на хуторѣ Ата, чотыри миля вѣдь Новочеркаска въ області донськихъ козаковъ увязнено передъ колькома дѣлями сына одного офицера козаковъ, и найдено при нѣмъ матеріалъ выбуховий якъ такожъ готовї бомбы. Въ полудневой Россіи уважається увязненіе за великои ваги, бо мало показає, що тутъ открыто новый заговоръ на жицаря. Колько на томъ правды, трудно знати; однакожъ впадає въ очи, що подорожье царя области донськихъ козаковъ отложено Королемъ передъ выездомъ до Криму на неозначену часъ. — Минувшои суботы прійшла въ гостій советъ підъ нараду справа т. зв. чиншовникъ въ заходно полудневыхъ провинціяхъ Россіи Чиншовники, котрыхъ наибóльше есть на Волгѣ и Подоблю, суть то люде по наибóльшои частинѣ сихъ двохъ провинціяхъ католицкого вѣроисповѣдання, котрій осѣли на паньскихъ грунтахъ обробляють ихъ въ свою користь. До знесенія крецацтва въ Россіи платили они панамъ певданъ и становили наибóльшу силу пановъ, ихъ неуважано за крецаковъ, але за родъ шляхты, до котрои многій зъ нихъ дѣлъ належать. По знесенію крецацтва не хотѣли чиншовники платити панамъ данины и почтити за самостойныхъ господаровъ. Позади панъ уважавъ грунтъ чиншовника за свой, и мусовъ платити за него податокъ, зъ чого вишло, що чиншовники уживали грунтъ зовсімъ свободно отъ всякои оплаты для пана и проприетства. Справа ся выкликала опосля бошого процесію и оперлась теперь ажъ въ государствъ, де еи порушивъ гр. Толстой. Правитель постановило теперь выкупити чиншовниківъ, добно якъ свого часу крецаковъ, даючу имъ сплату бóльшимъ властителямъ. Для заходно полудневыхъ провинцій має ся справа и певне

ченье политичне, бо чиншовники отавши ся за-
но самостойными властителями не будутъ
легко якъ доси держати съ большими властя-
лями Поляками, отъ которыхъ все такой буде-
певной мѣрѣ завиоимї. — Въ портахъ военна
на полудни запановавъ въ послѣдныхъ ча-
незвычайный рухъ. Транспортъ войска, ко-
пушокъ и шатеръ зелѣзнои конструкціи, ко-
на 240 людей, отбуваеся безъустанно. Жов-
за отпусткою, що належать до полківъ полу-
выхъ одержали приказъ, щобы були кождои
лѣ готовы вертати до своихъ полківъ, такъ,
оподѣваются кождои хвилѣ мобилизаціи.—Ука-
царокимъ заведено рѣзвно право сѣть я-
ка чудскога въ Финляндіи съ дотеперѣшнімъ
офиціяльнымъ языкомъ шведокимъ. Чудскій
ты уважаютъ се дѣло за доказъ справедливости
для Финляндіи. Такъ отже и такому языкови
чудскій вольно развиватися свободно, од-
лишь славянському языкови малорусскому
нема нѣякои цѣльги и онъ уважаеся навѣт-
нizше того жидовско-вѣмѣцкого жаргону, въ
тромъ зовсѣмъ свободно друкувати воякій
За то говорится и пишеся въ цѣлой Россіи
гато о славянськѣй любови.

Нѣмеччина. Довголѣтна борба межи
жавою а католицкою церквою въ Нѣмеччинѣ
шла вже здаесь до свого конца. Въ понедѣліи
въ второкъ отбувалися въ прускѣ палатѣ па-
нарады надъ закономъ церковнымъ и поправ-
до сего еп. Копа. Курія римска при-
до Берляна спеціальну ноту съ заявленьемъ
готова пристати на обовязокъ заявленя для
рожненыхъ парафій, наколи правительство
своєї стороны зъобовяжесь до ревизіи ма-
законовъ а кромъ сего прійме ще поправки
Копа. Під часъ дебатъ еп. Конъ откликавъ и
трету частъ своихъ поправокъ, а прочай пр-
палата майже однодушно и такъ ухвалила въ
законъ церковный, за которымъ голосувавъ и
сама кн. Бранмарк.

Италія. Передъ колькомъ дніями на въ Италіи кризисъ кабинету. Депретисъ пновивъ уступити, бо якъ каже, не має за сильної партії. До сен кризы не причин безпосередно въчо а властиво датуєся он отъ чау дебатъ надъ бюджетомъ зъ дня 5 с. р., коли то по поясненю правительства плишь боляшостею 15 голосовъ ухвалила прпти до дебатъ специальныхъ. Говорятъ кожъ, що Депретисъ буде ще десятый разъ кликаный до зложеня кабинету и що имо

кликаныи до зложenia кабинету и что им парламентъ буде развязаный а нови выбори дутъ вызначени на мѣсяцъ маи. Зъ другой роны допускаютъ знову можливостъ кабинета бислянта. — Дня 4 с. м. выславъ папа немецкого правительства, въ которой сказавъ папа готовъ-бы згодитися на обовязокъ поименя не только для теперѣшныхъ опорожнѣвшихъ але и на будуще, окоро бы лишь правительство пруоке заявило офиціально, що въ близшой будучности настуинть „шовна реформаевыхъ законовъ“. Здаесь, что кн. Бисмаркъ отанс на се предложенье папы.

текотъ болгароко турецкой угоды, залагоди
и подписаны представителями державъ евр
скихъ въ Константиноополи дня 5 с. и.:

Угоды сен князь болгарскій не подтверждается, ще доси урядово; звѣстно лишь что телеграммы поданы нами вже давнѣйше, что поддается на волю державъ европейскихъ, че стерѣгае собѣ права что до первого параграфа сен угоды. Позаякъ въ сѣмъ параграфѣ згадки о пятилѣтнѣмъ речинца генераль-губернаторства князя, то здається, что постанову описаного княземъ до великого везира яко открытое на его повѣдомленье о постановѣ конференции показуєсь такожъ, что кн. Александръ присоединяется къ угоду. Онъ пише такъ: Обстакоча привѣтъ застереженю, заявляю, что въ виду душно порѣшения державъ клонюсь международнымъ актомъ. За отповѣдь можно, якъ каже „N. fr. Presse“, жати ту обставину, что князь назначивъ для Восточной Румелии и хоче, чтобы съ собраниемъ болгарскихъ въ восточно-румелии соодѣль обговорило угоду. Тымъ часомъ административное сполученіе Восточной Румелии въ повной силѣ напередъ. Уряды политики и административный заведено въ Восточной Румелии вже давнѣйше такой самъ якъ и въ Болгаріи. Теперь знову розширено постановы комунальныхъ и приватныхъ въ Болгаріи и на Восточную Румелию; такой же самъ постановъ что до школьніхъ инспекторовъ окружныхъ Болгаріи обовязуютъ и въ Румелии. Офицеріи мелійской милиціи одержали приказъ носятъ кій самый мундуръ якъ офицеры болгаріи. Новѣйший телеграммы довосять, что князь окій звѣсь разпорядженіемъ дая 10 с. въ облоги въ Болгаріи и восточной Румелии.

чивъ выборы въ Румелии на день 25 мая
Греція. О конфліктѣ межа турецкии
мендантомъ Еюбомъ-пашою а греки Си-
киоомъ подъ Заркою нема доин ще дн-
вьоти ; то лишь потверджуясь, що обласкъ
обсадили були Греки, лежить дѣйство и
сторонъ турецкой. Зъ Еясоны, въ турец-
тии Тессаліи приопѣло на границю подъ
десять арабскихъ баталіоновъ. — Вотуи
ухвалене палатою пословъ для кабинету
ниса, уважають въ Атенахъ за велику
правительства и за ознаку военни. Да и
коли ухвалено вотумъ, збралася передъ
велика товща народу а довѣдавши съ о речи
пустилася бгтакъ середъ окликовъ : „Ни
война!“ до помешканя Деліяниса. На
свого помешканя явився Деліянисъ въ
мову до народу, въ котрой оправдувавъ
кабинету и завзыавъ до спокою и ци-
поглядівъ противниковъ. Вонъ высказывалъ
надѣю, що державы переконаютъ таки
жаданя Гречів суть справедливіи и несущі
загальнимъ интересамъ Європы. Бесѣда
закончилась такъ: Вертайте
домовъ и въ надѣї на Бога и вашу волю.
Най жіє народъ ! Най жіє король ! И зре-
ривъ громко сій оклик и розйтшовъ
— Грекі коменданты концентрують
кій границіи овои военни силы въ середъ

НОВИНКИ

— Посломъ до Рады державной въ окруж
Пильзно выбранный зновъ ко. д-ръ Кохъ^{Кохъ}
величезною болщоотею голосовъ. Вы
выкликавъ великую седашю,

Нова популярна мъсачна часопись руска подъ наименованием „Кирилъ и Методій“, почала выходить въ Йордания, въ друкарни Г. Богусса. Тую часопись выдае и редактура о. Кирилъ Сѣлешкій, парохъ зъ Жужелъ подъ Белзомъ, а за редакцію отвѣтаетъ п. Антоній Вербенецъ. Представлята на цѣлый рокъ поставлены на 2 зр., а за пойнъ року 1 зр. а. в. Одно число обоймаетъ 8 картокъ бѣльшон VIII-ки выразного и чистого друку. Позывъ ажъ теперь вышло 1-ше число за сѣчень, то редакція обѣщае, что посыпшатъ-мои отъ дальніми членами, такъ що вже въ маю вѣсну вырѣвоятъ. Число I. „Кирилъ и Методій“ мѣститъ въ себѣ статейки: „Слава Иисусу Христу!“, „Житіе просвѣтителя Славянъ“, рѣвюы о „Кирилѣ и Методії“, „Вѣчнѣйшии“, „Що въ свѣтѣ и у насъ чуватъ?“

Заломоги для ездовицъ и спрѣть по рускихъ овѣщениахъ выдачъ вже до поодинокихъ деканатовъ епархіи львовской и епархіи становицкой.

Дѣло выдавництва II го тому квартетовъ „Кобзаря“, почате нашими питомцами, вже въ повнѣмъ разгарѣ. Заходяться коло добрую найкрашнихъ утворѣвъ, котрый по першій разъ узрятъ въ сего-рочдѣ „Кобзаръ“ свѣтло денія. Комитетъ до того степени розвинутъ свою дѣяльность, що ему удалося закупити що найкрашіи творы, бл. п. Вербицкого, що лежали до сихъ лише въ оригиналѣ. Кромѣ утворѣвъ Вербицкого увѣдѣде до сего-рочдѣ „Кобзаръ“ богатъ въ творѣвъ Воробковича, Лисенка, Нѣщинского, Вахнинина, и др. Въ найкоротшомъ часѣ поданіи будуть до прилюдной вѣдомості поодинокіи творы, а тымъ-часомъ пригадуємо ще разъ п. Т. Землякамъ, що скорѣ надобрана предплати богато причиняюша до посыпшаго дѣланія. Обвѣщаємо заразомъ, що черезъ п. М. Мосору, можна добрать ще першій выпускъ „Кобзаря“ по цѣнѣ 1 зр. а. в. вразъ съ почтовою пересыпкою. Всѣ пройдѣ Редакціи рускихъ часописей проімно умільно о повтореніи сего заявленія. — Отъ комитету выдавництва „Кобзаря“:

— Изъ надѣї Чечви пишуть намъ: Театръ рускій подъ дирекцію п. Гриневецкого и Баберовиця загостивъ до Долини и дні 6 л. цвѣтнѧ давъ перве представленіе. Кромѣ пятницѣ отбуваются представленія кожного дня. Салая невелика, але все заповнена; найбѣльше посѣщає театръ мѣсцева интелигенція. Изъ замѣдовихъ бачили мы доселъ нашихъ патріотовъ въ Лопини, зъ Спаса, зъ Струтини въженого и нижнаго, зъ Велдѣжа, зъ Молини, зъ Илеми, а зъ найблизшихъ сель майже нѣкого. Изъ селанъ дуже мало буває на представленіяхъ. Гра артистовъ въжичена; бачимо передъ собою трудащихъ людей, а хоръ ихъ, якъ увѣряють знатоки, знаменитий. Теперь въ имніи патріотизму пушаемо до Вашихъ дверей, любими Суѣди, привѣтствіе съ селянами до театру, бо коми отає на юшку, чому не отає и на петрушку?

— Примімінарь буковинського гр.-вост. реал. фонда на р. 1886 вносить 721.000 зр. доходу 655.250 зр. въ выдаткѣ. Надвѣши на 1886 р. лишаються 186.000 зр. „Скажѣть“, — пытася „Буковина“, — „чи можна при такомъ дефіцитѣ (!) ще жертвувати колька тьсяч на руску гімназію!“

— До мѣскіи церкви въ Городку закрался д. 10 с. м. два уланы, щобъ єа обкрадти. Сторожъ церкви доганувъ ихъ и примкнувши двери церкви, кликавъ другого сторожа, щобъ помгъти ихъ притримати. Заки однакъ надбѣгъ другій сторожъ, оденъ зъ улановъ, Петро Сербенюкъ, въломавъ двери церкви, ударивъ сторожа по головѣ и утѣкъ. Тымъчасомъ надбѣгъ другій сторожъ и пустившо за утѣкающимъ уланомъ, котрый хотѣвъ сковатьсь підъ мильнове колесо. Тутъ однакъ знайшовъ собѣ смерть, бо колесо его вхопило и разодило на мѣси.

— Мѣсто Городка, съ принадлежними ї селами, власнѣсть бар. Якова Ромашкана, выставлена на ліквідацію продажъ. Выклична цѣна — якъ довѣдѣумось — 1,300.400 зр. Нема сумнїву, що коли же не завязалася, то небавомъ заважеся кінка жідівска для купця Городка и воторіє съ Бродами повторится — чи послѣдній разъ?!

— Львовскій судъ краевый — якъ довѣдѣумось — побольшено троє новими посадами секретарій. Конкурсъ на тія посады має бути вже небавомъ розширеній.

— Зъ перемышля доносить намъ, що померъ тамъ совѣтникъ суду окружного, Лео.

— Спілка промышловицъ, заснована въ селѣ Токахъ коло Підволочиська. Буде то спілка ткацка для виробу славно-звѣтныхъ подольскихъ килимівъ.

— Обманьства на льтерії. Зъ Рогатини доносять, що селянинъ Сенько Шуръ зъ Путятиць въигравъ на льтерії одно секо-теро, одно амбетеро и два амба за однімъ тягненіемъ. Коли бъ зголосивши до льтерійної колекції, жаль выплатити ему 192 зр. а решту хотѣвъ сковать собѣ. Але селянинъ порадилъ удалисѧ до львовской Дирекції льтерії а зъ бѣтамъ наспіль вѣстъ, що селянинъ въигравъ 514 зр.!

— Именованія и перенесенія. Фр. Грунинскій, канадцъ нотаріальний въ Богородчанахъ, іменованій субститутомъ нотаріальнимъ въ Гусинѣ.

— Перша нѣмецка колонія въ Познанському вже починає організовуватися въ добреахъ Желеніово, поїтва Бѣдгощского. Обшаръ землі обоймаетъ 3.985 гектаровъ; єсть тамъ паровий млини, паровий городиць и цегельня. Пруске правительство звуклило тія добра за 1,100.000 марокъ.

— Нове нафтowe жерело открыто въ селѣ Вертшино, побѣль миль отъ Дукль. Жерело то дає 40 бочокъ нафты денно.

— Дробій вѣсти. Въ Ярославії згорѣвъ складъ сїна призначений для військовихъ магазиній.

Гвардія Капуцинівъ въ Оломоуць отбравъ себѣ житло. — Въ чотирохъ отавахъ Америка 51.000 робітниківъ зброли стрій, котримъ управляетъ т. ав. товариство „Капуцинівъ прадѣ“. — Въ одній кавардії медіоланської вибухъ свѣтлый газъ и поранивъ дуже много сїбъ. Наїздомъ котрого ѹїла пещаста заведено въ катедрѣ медіоланської замѣсть газу свѣтло електричне.

Вѣсти зъ Епархії Львовской.

Въ пропозицію п. Глинини док. університетскаго пранії оо.: І. Лопачинській Іоанъ зъ Высоць, П. Бачинській Павло зъ Красного, Ш. Сологубъ Іоанъ зъ Неслухова.

Каноничну інституцію на Рыкѣ въ док. золочицького одержавъ о. Теофіль Петровський, завѣд. Рыкова.

Введеній оо.: Іоанъ Бирчакъ якъ завѣдатель Підбережа док. болехівського и Іоанъ Пелехатый якъ завѣдатель Нуща док. абордівського.

Увімній отъ завѣдательства въ Нущу док. зборовського о. Іванъ Іванович.

Додатокъ особыстий зъ фонда релігійного одержавъ оо.: Матвій Барылякъ, кап. Боложинова, Іоанъ Партицкій, пар. Торговиць и Анатоль Кобриньський, пар. Раковиць по 100 зр. до конця 1887 р.

Президія намѣстництва годиться на каноничну інституцію для запрещованого на парохію Лука мала док. складатокого о. Володимира Колянівського.

Вѣсти зъ Епархії Станиславовской.

Каноничну інституцію на капеллію Темерівці док. галицького одержавъ о. Михаїль Садовський.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

— О. Теодоръ Косоноцій, парохъ въ Гребеніонѣ, потєшливого деканата, перемъской епархії, щирый рускій дѣяльникъ, упокоївся д. 27 л. марта о. р. въ 57 роцѣ життя а 34 р. священства. Вічна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Въ „Руско-українській Бібліотецѣ“ Евг. Олеопницького вишли въ 14 той книжечкѣ „Поетичні творы Степана Руданського“. Книжечка на 61 сторонахъ мѣститъ коротку житієпись и бібліографічні звѣткі Ст. Руданського, а дальше 38 его поезій, поважніихъ и гумористичніхъ. Цѣна книжечки 10 кр. а. в.

— Товариство „Просвѣта“ видало на другу книжечку въ 1886 роцѣ оповѣданіе К. С. зъ-підъ Белзомъ п. заг. „Праведний Товій“, розказане побоямъ о письма старого Завѣта. Книжечка обоймаетъ 36 сторій и коштуетъ лише 8 кр.

— „Зорь“ ч. 7 мѣститъ въ себѣ: „Довбанюкъ“, оповѣданіе Ів. Франка; „Горе поета“, поезія В. Синєнкого; „Чарбаниця“, поезійка Даї. Млаки; „Весна въ українському селѣ“, студія етнографічна Бориса Плако; „Благослови Боже“, стихи В. Масляка; „Коротка історія літератури рускої“, д-ра Ом. Огоновскога; „Марія Шашкевичъ“ В. Коцковскога; „Люсій Богдан Залеській“, студія Ів. Франка; „Бібліографічний пошакчикъ“ за р. 1885*, Іроніма Калитовскаго; Дробій вѣстъ зъ літератур и науки.

— „Буковина“ ч. 7 мѣститъ въ себѣ: „Новий замахъ“, статя вогулна; „Руска гімназія“; Рада держави; Дописи; Що нового въ свѣтѣ; „Буковинський товариство рускій; Дробій вѣстъ; „До Руї“, стишокъ Ол. Кулаковскога; „Гриць мудрагель“, народна поговорка. Нові книжки.

Господарство, торговля и промисль.

— Курсъ збожжя. Тревала весняна погода и добрый станъ озимини у всіхъ країнъ, скоре обущеніе робіт дозволяюче на вчайді роботи весняній, а вікониць и обніженіе цѣни пшениць на торзѣ ново-Борскому прачинилися до невеличкого обваженія круо збожжя въ послѣдній тиждень. Зъ Америки доходять вѣсты, що вивозъ збожжя отъ йоганії зацінає збльштати. Мимо того въ Лондонѣ въ Берлінѣ цѣна его за-для великого вчершаня запасовъ не упада, а въ Берлінѣ навѣть трохи піднеслася. У Віднії панує на збожжевій торговиці скопій, а цѣна пшениць упала о. 15 кр. на 100 к. Рухъ збожжевій въ Россії єеть такожъ слабій. Такъ само дѣють и въ Галичинѣ.

— „Буковина“ ч. 7 мѣститъ въ себѣ: „Новий замахъ“, статя вогулна; „Руска гімназія“; Рада держави; Дописи; Що нового въ свѣтѣ; „Буковинський товариство рускій; Дробій вѣстъ; „До Руї“, стишокъ Ол. Кулаковскога; „Гриць мудрагель“, народна поговорка. Нові книжки.

Господарство, торговля и промисль.

— Курсъ збожжя. Тревала весняна погода и добрый станъ озимини у всіхъ країнъ, скоре обущеніе робіт дозволяюче на вчайді роботи весняній, а вікониць и обніженіе цѣни пшениць на торзѣ ново-Борскому прачинилися до невеличкого обваженія круо збожжя въ послѣдній тиждень. Зъ Америки доходять вѣсты, що вивозъ збожжя отъ йоганії зацінає збльштати. Мимо того въ Лондонѣ въ Берлінѣ цѣна его за-для великого вчершаня запасовъ не упада, а въ Берлінѣ навѣть трохи піднеслася. У Віднії панує на збожжевій торговиці скопій, а цѣна пшениць упала о. 15 кр. на 100 к. Рухъ збожжевій въ Россії єеть такожъ слабій. Такъ само дѣють и въ Галичинѣ.

— „Буковина“ ч. 7 мѣститъ въ себѣ: „Новий замахъ“, статя вогулна; „Руска гімназія“; Рада держави; Дописи; Що нового въ свѣтѣ; „Буковинський товариство рускій; Дробій вѣстъ; „До Руї“, стишокъ Ол. Кулаковскога; „Гриць мудрагель“, народна поговорка. Нові книжки.

Господарство, торговля и промисль.

— Курсъ збожжя. Тревала весняна погода и добрый станъ озимини у всіхъ країнъ, скоре обущеніе робіт дозволяюче на вчайді роботи весняній, а вікониць и обніженіе цѣни пшениць на торзѣ ново-Борскому прачинилися до невеличкого обваженія круо збожжя въ послѣдній тиждень. Зъ Америки доходять вѣсты, що вивозъ збожжя отъ йоганії зацінає збльштати. Мимо того въ Лондонѣ въ Берлінѣ цѣна его за-для великого вчершаня запасовъ не упада, а въ Берлінѣ навѣть трохи піднеслася. У Віднії панує на збожжевій торговиці скопій, а цѣна пшениць упала о. 15 кр. на 100 к. Рухъ збожжевій въ Россії єеть такожъ слабій. Такъ само дѣють и въ Галичинѣ.

— „Буковина“ ч. 7 мѣститъ въ себѣ: „Новий замахъ“, статя вогулна; „Руска гімназія“; Рада держави; Дописи; Що нового въ свѣтѣ; „Буковинський товариство рускій; Дробій вѣстъ; „До Руї“, стишокъ Ол. Кулаковскога; „Гриць мудрагель“, народна поговорка. Нові книжки.

Господарство, торговля и промисль.

— Курсъ збожжя. Тревала весняна погода и добрый станъ озимини у всіхъ країнъ, скоре обущеніе робіт дозволяюче на вчайді роботи весняній, а вікониць и обніженіе цѣни пшениць на торзѣ ново-Борскому прачинилися до невеличкого обваженія круо збожжя въ послѣдній тиждень. Зъ Америки доходять вѣсты, що вивозъ збожжя отъ йоганії зацінає збльштати. Мимо того въ Лондонѣ въ Берлінѣ цѣна его за-для великого вчершаня запасовъ не упада, а въ Берлінѣ навѣть трохи піднеслася. У Віднії панує на збожжевій торговиці скопій, а цѣна пшениць упала о. 15 кр. на 100 к. Рухъ збожжевій въ Россії єеть такожъ слабій. Такъ само дѣють и въ Галичинѣ.

— „Буковина“ ч. 7 мѣститъ въ себѣ: „Новий замахъ“, статя вогулна; „Руска гімназія“; Рада держави; Дописи; Що нового въ свѣтѣ; „Буковинський товариство рускій; Дробій вѣстъ; „До Руї“, стишокъ Ол. Кулаковскога; „Гриць мудрагель“, народна поговорка. Нові книжки.

Господарство, торговля и промисль.</

